

РЕШЕНИЕ

№ 3377

гр. София, 25.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.04.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2003** по описа за **2021** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], подадена чрез юриск.П., против решение от №20009999/13.01.2021г., постановено по н.а.х.д. №20437/2019г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 10-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № РД-10-29/11.12.2019г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ), с което на основание чл. 126, ал. 4 във вр. с чл.127, ал.2 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ) на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 15 000 лева за нарушение на чл. 17, ал. 2 от ЗРТ във вр. с т. 26.3 от Критериите по чл.32, ал.5 от ЗРТ. В касационната жалба са наведени оплаквания, че решението на СРС е неправилно поради нарушение на закона по чл.348, ал.1, т.1 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН и съществени нарушения на съдопроизводствените правила по чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН. Конкретно се сочи, че неправилно и необосновано СРС е приел, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл.42 и чл.57 ЗАНН, тъй като в тях не са посочени място и дата на извършване на нарушението; СЕМ не е определил кои елементи от излъченото съдържание въздействат неблагоприятно или създават опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие

на децата, както и конкретно кой аспект от развитието на децата е засегнат. Касатора сочи, че решението на СРС е неправилно и необосновано и тъй като, БТК е възприело и използвало категоризацията на филма от международния източник и база данни <https://www.imdb.com/>, където за Европа и по-конкретно за Франция филмът е обозначен с категория за произведения, които не се препоръчват за деца под 12-годишна възраст. Оспорва се изводът на СРС, че нарушението не е маловажно и не следва да се прилага чл.28 ЗАНН. Твърди и че размера на наложената имуществена санкция не е справедлив и с оглед сега действащата разпоредба на чл.126, ал.1 ЗРТ, предвиждаща имуществена сакция от 3 000 до 20 000лв. Иска се да бъде отменено решението на СРС, както и потвърденото с него наказателно постановление, алтернативно – да се намали размера на имуществената санкция.

В съд.з. касационният жалбоподател [фирма], чрез юриск. П. поддържа жалбата. Претендира за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Съвет за електронни медии /СЕМ/, чрез юриск.П. в съд.з. и и с представени писмени бележки взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XI-ти касационен състав, намира, че касационната жалба е допустима - подадена е от надлежна страна по чл.210, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр. 2 ЗАНН в 14-дневния срок по чл.211, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол. При извършената касационна проверка по чл.218 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационният съд прие следното:

Според фактическите установявания на Софийския районен съд, чиято задължителност се цени съгласно чл.220 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, на 05.09.2019 г. инспектори в Съвета за електронни медии, след преглед на запис на телевизионна програма В. А. /VIVACOM А./ са установили, че на 26.07.2019г. от 16:50:04ч. до 18:21:47ч. е излъчен игралният филм „Д.“. Преди филма в 16:50:04ч. излиза на екран предупредителен надпис „12 Тази програма не се препоръчва за лица под 12-годишна възраст“ и текст зад кадър „Препоръчителен родителски контрол. Тази програма не се препоръчва за деца под 12-годишна възраст“. Съгласно информация от Националния филмов център за категоризация на кинематографичното произведение, виза №[ЕГН], валидна до 12.04.2026г. на филма „Д.“ е с категория „D“ или – „Забранен за лица под 16-годишна възраст“.

По случая бил съставен АУАН № НД-01-35/18.11.2019г. от старши инспектор в СЕМ срещу [фирма] за това, че като доставчик на медийни услуги в нарушение на чл.17, ал.2 ЗРТ е допуснал разпространение на предаване, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, съгласно т.26.3 от Критериите по чл.32, ал.5 ЗРТ.

Въз основа на АУАН № НД-01-35/18.11.2019 г. при идентична фактическа обстановка и след обсъждане на подаденото от [фирма] възражение, е издадено № РД-10-29/11.12.2019г. от председателя на СЕМ, с което на основание чл.126, ал.4 вр. чл.127, ал.2 ЗРТ на дружеството била наложена имуществена санкция в размер на 15 000 лв. за нарушение на чл.17, ал.2 ЗРТ вр. т.26.3 от Критериите по чл.32, ал.5 ЗРТ.

Софийският районен съд е приел от правна страна, че при съставянето на АУАН и издаване на НП не са били допуснати съществени процесуални нарушения,

ограничаващи правото на защита на „БТК ЕАД. По съществуто на спора е счел, че с НП дружеството било законосъобразно санкционирано за извършено от обективна страна нарушение по чл.17, ал.2 ЗРТ вр. т.26.3 от Критериите по чл.32, ал.5 ЗРТ. Въззивният съд е преценил, че нарушението не е маловажно по чл.28 ЗАНН; както и че с оглед обществената опасност на деянието, размера на наложената имуществена санкция е справедлив и при новата разпоредба на чл.126, ал.1 ЗРТ. С тези мотиви е потвърдил НП изцяло.

По съществуто на касационната жалба, настоящият съд съобрази следното: Съгласно чл.17, ал.2 ЗРТ, в редакцията ѝ към извършване на вмененото нарушение и издаване на НП, доставчиците на медийни услуги са длъжни да не допускат създаване или представяне за разпространение на предавания, които са неблагоприятни или създават опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, съгласно критериите по чл.32, ал.5 ЗРТ. Съгласно тези Критерии за оценка на съдържание, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, и в частност т.26.3 от тях, кинематографични произведения, филми и сериали, които не се препоръчват за деца под 16-годишна възраст, се разпространяват в програмите на доставчиците на медийни услуги между 21.00 и 6.00 часа. За нарушение на разпоредбата на чл.17, ал.2 ЗРТ относно децата, на доставчиците на медийни услуги се налага имуществена санкция от 15 000 лв. до 30 000 лв. на основание чл.126, ал.4 ЗРТ, в редакцията му към момента на издаване на НП.

Към настоящия момент аналогично на горното задължение е въведено с новата разпоредба на чл.17а, ал.1 ЗРТ, в сила от 22.12.2020г., съгласно която доставчиците на медийни услуги са длъжни да не създават и предоставят за разпространение предавания, които могат да увредят физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата. Съгласно ал.3 на чл.17а ЗРТ, във връзка с прилагането на ал. 1 Съветът за електронни медии съвместно с доставчиците на медийни услуги, включително Б. и БНР, изработват Кодекс за поведение, съдържащ мерки за оценка, означаване и ограничаване на достъпа до предавания, които са неблагоприятни или създават опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата. Съгласно §57, ал.2 от ПЗР на ЗРТ, до влизането в сила на Кодекса за поведение се прилагат Критериите за оценка на съдържание, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата по отменената ал. 5 на чл. 32. Към настоящия момент за нарушение на чл.17а, ал.1 ЗРТ, съгласно чл.126, ал.4 ЗРТ на доставчиците на медийни услуги се налага имуществена санкция от 15 000 до 30 000 лева. Т.е. неправилен е извода на СРС, че е налице по-благоприятен закон по смисъла на чл.3, ал.2 ЗАНН.

Относно Критериите по чл.32, ал.5 ЗРТ за оценка на съдържание, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, които се приемат, изменят и допълват от Съветът за електронни медии, съгласувано с Държавната агенция за закрила на детето, съдът намира, че те са показателите, по които се оценява съответствието на програмите и техните елементи (аудио-визуални предавания, радиопредавания, различни форми на търговски съобщения и други елементи от програмното съдържание) с изискването на разпоредбата на чл.17а ЗРТ с цел защита

на правата и интересите на децата през цялото времетраене и съдържание на програмите. Решението на СЕМ, с което се приемат тези критерии, представлява акт с превантивен ефект, засягащ интересите на доставчиците на медийни услуги, които следва при осъществяване на дейността си да съобразяват приетите от регулатора Критерии. Чрез тях се осигурява от една страна – предварителна самооценка от страна на субектите по чл. 17, ал. 2 и чл. 17а от ЗРТ, а от друга – текуща и последваща оценка от страна на медийния регулатор във връзка с осъществявания от него контрол. Критериите конкретизират и поясняват съдържанието на чл. 17, ал. 2 ЗРТ, като представляват показателите, по които ще се оценява съответствието на програмата или нейните елементи с посочената норма. Същите улесняват и подпомагат регулаторния орган и медийните доставчици при изпълнение на задълженията им, произтичащи от тези законови разпоредби, като осигуряват постигане на заложените в закона цели.

Във връзка с горното, доколкото съгласно т.28 от Критериите за оценка, с оглед защитата на децата от съдържание, което създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравствено и/или социално развитие на децата, при предоставянето за разпространение на аудиовизуални произведения/филми, доставчиците на медийни услуги имат предвид категоризацията на филма съгласно чл.37, ал.4 от Закона за филмовата индустрия /в случая категория D – забранен до 16-годишна възраст/, следва да се сподели извода на СРС, че е неоснователно възражението на касатора, че в АУАН и в НП е следвало да се посочи конкретно кои точно елементи от филма въздействат неблагоприятно или създават опасност от увреждане на развитието на децата, и да се конкретизират възможните проявни форми на това увреждане. Правилен е и извода, че релевантна за вмененото нарушение е категорията на филма по чл.37, ал.4 от Закона за филмовата индустрия, определена от Националната комисия за категоризация-НФЦ, като съгласно получената виза за разпространение на филма на голям екран през 2012г. той е с категория D –забранен до 16 години, а не както е бил означен от касатора –забранен до 12 години. Определената от Националната комисия за категоризация за филма категория е подлежала на оспорване по реда на чл.37, ал.6-9 от З., и решението за това е влязло в сила, не може да се преразглежда в настоящото производство.

Неоснователно е възражението на касатора, че АУАН и в НП не е посочена конкретна дата на извършване на нарушението. Както в АУАН, така и в НП е посочено, че филмът „Д.“ е излъчен на 26.07.2019г., от 16:50:04ч. до 18:21:47ч., т.е. нарушението е извършено тогава; а 05.09.2019г. е посочена като дата на установяването му.

Правилен е и изводът на СРС, че в случая не са налице обстоятелства които да определят нарушението като маловажно по смисъла на чл.28 ЗАНН, доколкото той не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от обичайна такава на този вид нарушения. Твърдените факти, че нарушението е първо за касатора и за по-ниската гледаемост на програмата са основание да се наложи наказание в минимално предвидения от закона размер. В случая чл.126, ал. 4 ЗРТ, както в редакцията му към извършване на нарушението и издаването на НП, така и към настоящия момент, предвижда минимален размер на имуществената санкция за това нарушение от 15 000лв., в който е наложена на касатора.

Въз основа на изложеното, настоящата инстанция споделя извода на въззивния съд, че с излъчването по програма „В. А.“ на 26.07.2019 г. в интервала от 16:50:04 ч. до

18:21:47 ч. на игралния филм „Д.“, [фирма] е нарушило чл.17, ал.2 ЗРТ /чл.17а, ал.1 ЗРТ към настоящия момент/ вр. т.26.3 от Критериите по чл.32, ал.5 ЗРТ, за което законосъобразно на този доставчик на медийни услуги с НП № РД-10-29/11.12.2019 г. на председателя на СЕМ е наложена имуществена санкция по чл.126, ал.4 ЗРТ в нормативния ѝ минимум от 15 000 лв.

След извършената касационна проверка по чл.218, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, настоящата инстанция не констатира сочените в касационната жалба пороци на обжалваното решение. При дължимата се по реда на чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН служебна проверка намира същото за валидно, допустимо и правилно. В отсъствието на отменителни основания по чл.348, ал.1 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея въззивно решение бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Водим от горното, Административен съд София – град, XI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение №20009999 от 13.01.2021 г. по НАХД №20437/2019г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 10 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.